

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 195/2025
20.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Московљевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 49/23 од 05.09.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 204/24 од 05.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Московљевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 49/23 од 05.09.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 204/24 од 05.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 49/23 од 05.09.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године не учини ново кривично дело.

Према окривљеном је сходно одредби члана 80. став 4. у вези члана 87. Кривичног законика изречена мера безбедности одузимања предмета, наведених у изреци пресуде, који се поверавају ПУ Крушевац.

Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, као и да суду на име паушала плати износ од 15.000,00 динара, у року од 15 дана од дана достављања писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 204/24 од 05.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милорад Московљевић, због повреде члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП, из чега произилази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан јер је повређен закон на штету окривљеног, обзиром да је кривични поступак према окривљеном требало обуставити јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, те да, у том смислу, донесе пресуду којом се побијане пресуде укидају и враћају на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) у вези члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног АА наводи да с обзиром да су радње окривљеног које се односе на набављање исправе завршене најкасније до 30.08.2018. године, то је сходно одредби члана 103. тачка б) Кривичног законика, у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљеног, наступање апсолутне застарелости кривичног гоњења у конкретном случају везује за околности које се тичу набављања јавне исправе.

Према стању у списима, окривљеном АА, је првобитним оптужним предлогом јавног тужиоца ОЈТ у Крушевцу Кт 617/21 – Кт 451/22 од 12.01.2023. године, стављено на терет извршење кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, које је према диспозитиву оптужног акта извршено тако што је окривљени у периоду од 2018. године до 10. августа 2020. године набавио лажне јавне исправе, које је употребио као праве.

Међутим, наведени оптужни предлог прецизиран је актом овлашћеног јавног тужиоца Кт 617/21 од 01.08.2024. године и окривљеном је стављено на терет да је у току јула 2020. године лажну исправу употребио као праву, на тај начин што је знајући да је на предметном комби возилу, извршено прекуцавање оригиналних ознака и унете фалсификоване идентификационе ознаке, возило користио у саобраћају, чиме је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим правноснажном пресудом.

Сходно наведеном, а имајући у виду време извршења кривичног дела из члана 355. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени правноснажно и оглашен кривим и то током јула 2020. године, а за које кривично дело је прописана казна затвора у трајању до 3 године и за које је чланом 103. тачка 5) Кривичног законика, прописано да се кривично гоњење не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а чланом 104. тачка 6) Кривичног законика да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, апсолутна застарелост вођења овог кривичног поступка би наступила јула 2026. године. Како је првостепена пресуда донета 05.09.2024. године, а другостепена пресуда, којом је овај кривични поступак правноснажно окончан је донета 05.12.2024. године, то по оцени Врховног суда, у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, с обзиром да у време доношења побијаних пресуда апсолутна застарелост кривичног гоњења није наступила сходно члановима 103. и 104. Кривичног законика.

Осталим наводима, који по оцени Врховног суда представљају повреду одредбе члана 440. ЗКП, бранилац оспорава чињенично стање у правноснажној пресуди као неразјашњено и погрешно утврђено, уз полемисање са околностима које се тичу периода када је предметна исправа набављена и коришћења предметног возила у саобраћају, што у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, због чега Врховни суд поднети захтев браниоца окривљеног, у овом делу није разматрао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић